

2400 szegedi diák dolgozott eddig a szünidőben

Az ipar — s különösen az idején jellemző iparágak — nyáron szívesen veszi igénybe a közép- és felsőfokú oktatási intézményekben tanuló ifjúság segítségét. Már tavasszal mindenütt az országban terveket készítenek, megbeszélnek az iskolákkal, KISZ-bizottságokkal, hol, hány tanuló tudnak foglalkoztatni. A diákok többsége pedig szívesen megy dolgozni az építőtáborokba, üzemekbe, vállalatokhoz. Jólesik pénzt keresni, meg a fizikai munka sem árt nyaranta az egész éven át padhoz „kötött” fiataloknak.

A központi táborokban

Szeged középiskoláiból, főiskoláiról, egyeteméről a KISZ Központi Bizottsága ebben a szünidőben valamivel több mint 700 tanulót várt az ország építőtáborai- ba. Eddig — augusztus elejéig — több mint ötszázán eleget tettek már vállalt kötelezettségüknek.

A balatonaligai Martos Flóra leánytáborban eddig 110 egyetemistát lány szedett gyümölcsöt kötötte a szőlőt. Száznyolcvan szegedi középiskolás kislány Balatonújhe- lyen dolgozott. A fiúk közül százán Lébényben, a hansági láp lecsapolásán dolgoztak, s 170 fiú a Latinka Sándor- ról elnevezett táborban Zán- kán, a Balatonalák — Rév- fülöp között húzódó vasútvonal építésén, korszerűsíté- sén dolgozott.

Augusztus 9-én még egy turnus megy Balatonaligára. A száz lány izgalommal és örömmel várja az utazás nap- ját. A Hanságba is utazik még egy csoport egyetemista és középiskolás fiú két hétre. És húsz szegedi kislány előtt is szabad még az út. Ok augusztus 16-tól 30-ig tölte- nek néhány munkás hétköz- napot Csehszlovákiában, Besztercebányán, ahol a mezőgazdasági munkákban segí- tenek majd.

A megyei építőiparban

A KISZ Szeged városi bi- zottsága a helyi építőtábor- t tekintettel az építőipar- ban mutató munkáshí- anyra — a Csongrád megyei Építőipari Vállalattal közö- sen szervezte meg. Az előze- tes megállapodás szerint 550 fiatal segítségét ígérte a KISZ-bizottság.

A helyi építőtáborban ez- ideig négyszázán dolgoztak. A vidékieket a Madách ut- cai iskolában szállásolták el. Itt munkaidő után televíziót nézhetnek, s sportolhatnak az iskola udvarán. A fiatal- lok többsége kéthetes tur- nusokban váltotta egymást. Június 15-e óta állandóan dolgoznak a gumigyári épít- kezésen, az Ogyessza-lakó- telep és a Tisza-parti gim- názium építésénél. E három jelentős építkezésen kívül dolgoztak még diákok a ken- dergyári, az Oskola utcai, a ságyártelepi iskola, a Hu- nyadi sugárúti, az Április 4. úti, valamint a dorozsmai építkezéseken. Fizetésüket teljesítménybérben számol- ták el.

Voltak, akik hevesen til- takoztak, hogy az építőipar- ban helyezkedjenek el, mondván: ott nem lehet ke- resni. Az igazság az, hogy aki becsületesen dolgozott, az megtalálhatta számítását. Talán példának említsük meg a Móra Ferenc Terme- lőszövetkezet építkezésén dolgozó nyolc fiatal. A Fel- sőfokú Vasútforgalmi Tech- nikum brigádjának vezetője

Debreczeni Imre volt. Tel- jesítménybérben óránkénti ke- resetük 8—8,50 forintot tett ki. Általában az iparkodó- bak a két hét alatt 600 fo- rint körül kerestek.

A szegedi üzemekben

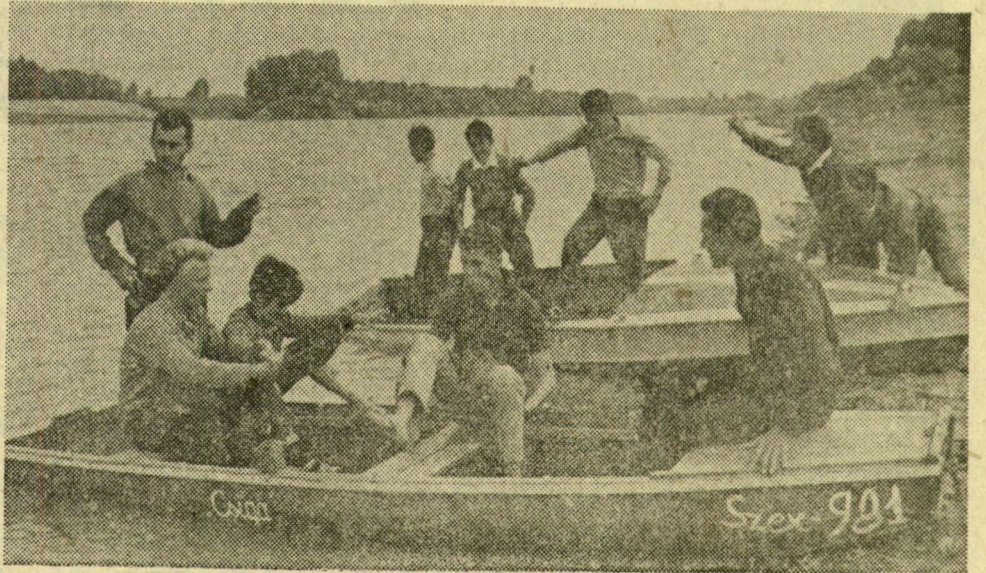
A központi építőtáborokon és a szegedi építőtáboron kívül a városban még sok vállalatnál foglalkoztattak fiatalokat a nyáron. Ezek közül elsőnek a Szegedi Konzervgyárat lehet megem- líteni, ahol ez ideig már köz- zel nyolcszáz általános és középiskolás fiú meg lány dolgozott.

Általános iskolásokat fog- lalkoztattak a városi tanács is. Számuk megközelíti az ötvenet. A MÁV és az al- győi erdőgazdaság 100—100 gyereket alkalmazott. A camping építésénél 200 fiú és lány serénykedett.

Egyetemisták is vállaltak meghatározatlan időre mun- kát. Így az AKÖV-nél hú- szan, a Szálloda- és Vendég- látóipari Vállalatnál százan, a MÉK felvásárlótelepein öt- venen segítettek a szünidő eddig eltelt részében.

M. E.

Az újszegedi táborban

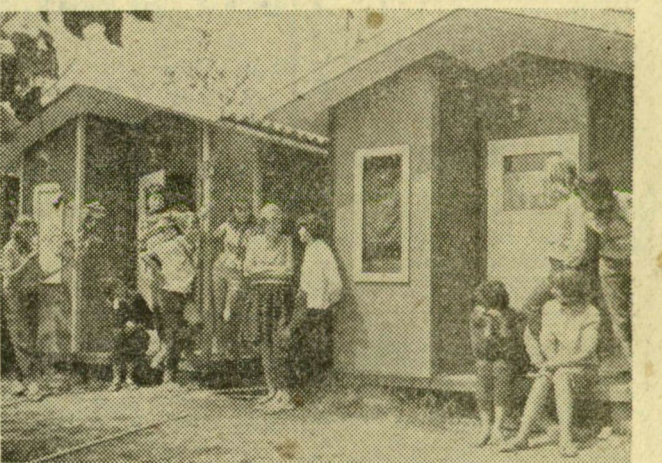
A KISZ-esek, a tábor „felnőtt” lakói, csónakázni in- duílnak

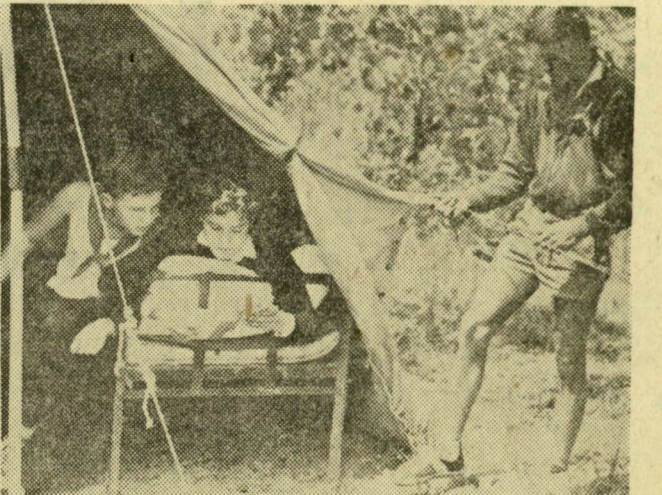
Hogy tiszta legyen a sátrak környéke, előkerültek a seprűk, a gereblyék

„Felemelő” látvány: megérkezett az ebéd

Délutáni csevegés az úttörőknél, a lengyel faházak előtt

(Somogyiné felv.)

S mindig izgalmas pillanatokot okoz az otthonról jött levél

Motorral a Balaton körül

A szegedi autójavító hat- vállalkozó kedvű fiatalja az idén nyáron körülmotorozta a Balatont.

— Még a télen elhatároztuk, hogy nyáron egyszerre vesszük ki a szabadságot, és elmegyünk kirándulni mo- totkerékpárral — kezdte az elbeszélést Dobó Jóska. — Hatan vagyunk barátok, Winkert Pali, Gyuris Ger- gely, Domonkos Pista, Stumpf Pista, a becenevén ismert kis »Bencel«, és én. Együtt végeztük el az ipari- tanuló-iskolát, együtt szabad- dultunk fel, és most is ösz- szetartunk.

— Vasárnap reggel indul- tunk el két Danuvia-val és egy Pannóniával. Nagyon jó utunk volt — egészen Fe- hértőig. Ugyanis ott az egyik Danuvia hengerfejéből »ki- repült« a gyertya. No, ez a kirándulás is jól kezdődik gondoltuk. Pista azonnal

hozzáfogott a munkához, mi pedig leültünk az ország- út szélére, és jó étvágyal enni kezdtünk. Mire kész lett, addigra minden »kaját«, amit az útra szántunk, meg- ettünk. De, gondolva a »rossz« napokra is, a sza- lonnát a hátizsák aljába rej- tettük.

— Este 7 óra felé érkeztünk meg Balatonfüredre. Első dolgunk az volt, hogy a sok motorozástól elfáradt tagjainkat a Balaton hullá- maiban felfrissítsük. Ezután felállítottuk a sátrat.

— Éppen az első, a leg- jobb álmot aludtunk — vette át a szót Gergely —, amikor Pali egy nagyot ordí- tott. Felültünk mindannyi- an, és láttuk, hogy az egész sátor beázott, sőt a hátiz- sák is megtelt már vízzel. Zivatar volt. A csomagok- ból kiöntöttük a vizet, és amennyire tudtuk, mentet-

tük, ami menthető. Ettől annyira megehezünk, hogy éjjel felé ismét nekiláttunk, és ettünk, a maradék, vi- zes szalonnából.

— Az izgalmas első nap után, másnap reggel Balaton- fűzfőre mentünk. Helyeseb- ben, csak akartunk menni — javítja ki Gergely elő- adását Pista —, mert Szemes környékén Gergely Danuvia- ja ismét csődöt mondott.

— Biztatott bennünket — mondja véglegesen átvéve a szót Pista —, hogy hamar- san készen lesz tehát, mi tovább mentünk Fűzfőre Gergely és pótutasa nélkül. Vártunk rájuk néhány órát, de mivel nem jöttek, Jós- ka vállalkozott, hogy Pan- nóniájával, a »csodamotor- ral« visszamegy a lemaradt két társunkért. Útközben az ő motorja is lerobbant, nem volt egyéb baja — mint később, tizenöt kilométeres gyaloglás után rájött —, csak a benzin fogyott el a motorból.

— Sok kínlódás után azon- ban végre együtt lehetünk. Balatonfűzfőről Tihanyba, majd ismét Balatonfüredre mentünk. Az éjszakát itt töl- töttük el. Úgy terveztük, hogy másnap reggel 9 órakor in- dulunk hazafelé.

— Déli 12 óra felé el is indultunk — folytatja Ger- gely. — A magunkkal vitt pénzünk, az az 500—600 fo- rint már régen elfogyott, és így uzsonnára megint előke- rült a hátizsákban a jó, avas szalonna. Az út visszafelé jövet is legalább olyan pe- ches volt, mint odafelé. Most kivételesen Pista Danuviaja mondta fel a szolgálatot min- den ötödik kilométerkőnél. Leesett a kipufogósó, defekt, defekt után következett. Ideg- rohamait azzal próbáltuk csil- iapítani, hogy törődjön bele balszerencséjébe, mert így legalább még szabadsága alatt is gyakorolhatja a szakmáját.

— A nagy út után Kecse- méten megálltunk pihenni. Tízfilléresekből összegyűjtöt- tünk 2—3 forintot, és hatan megittunk egy üveg Hüsit. Mondhatnáj jobban esett ez a korty ital, mint máskor két-három üveggel.

— Kecskeméttől Szegedig azután kivételesen semmi baj sem történt a motorokkal, és így 8 óra felé szerencsésen megérkeztünk.

Csak az a kár — mondják szinte egymás szavába vágva —, hogy rövid volt az idő. De úgy tervezzük, hogy jö- vőre majd egy hét helyett, egy hónapra megyünk el ki- rándulni.

Gyorsan futó napok A SZOVJETUNIOBAN

— Kreml, Lenin mauzóle- um, Tretjakov képtár, Lomonoszov egyetem, a moszk- vai metró... És azután Len- ingrádban: Házassági Pala- ta, az Ermitázs, a Péter Pa- lota, a Nyári Palota, a Szmolnij, a Forradalmi Mú- zeum, a Piskárijovi teme- tő... Mind-mind fényképek- ről, elbeszélésekből, a mozik vásznáról, iskolai tanulmá- nyainkból ismert történelmi nevezetességű épület, hely. De így, szemtől-szembe ta- lálkozni az évszázados fa- lakkal, az egészen más! Ká- prázgató, lenyűgöző, monu- mentális...

Repülővel oda-vissza

Budapest—Moszkva—Le- ningrád—Moszkva—Budapest útvonalon vezetett ifjúsági csoportot Gábor Erzsébet, a Kenderfő- és Szövőipari Vállalat KISZ-titkára, az If- júsági Expressz rendezésében a közelmúltban.

— Huszonkilencen voltak a csoportban. Köztük hét szegedi fiatal. Repülővel mentünk, oda-vissza. Csoport- tagjainak többsége még nem ült repülőgépen...

— Volt egy fiatalember, aki nagyon bátran, roppant merészen viselkedett. Nyug- tatgatott, biztatgatott min- denkit. Mosolyogva simogatta a lányok homlokát, türelem- re intette a felfrödő férfiak- kat, egészen addig, amíg őt is utól nem érte a végzet. Akkor aztán nagyon szomorúan, nagyon csendesen, kicsire húzódkodva áhítozott föld után, amíg csak talajt

nem érzett a lába alatt a repülőtéren.

Leningrádi komszomolisták

— Moszkvában három na- pot töltöttünk. Sok volt a néznivaló, de a nagy siet- ségben alig láttunk valamit. Tolmácsunk, Zsezeren Ella, a Lomonoszov egyetem ked- ves lengyel származású mag- yar szakos harmadéves egyetemi hallgatója. Hát tu- dott is magyarul, meg sok mindent nem is...

— Leningrádban komszo- molisták várták a csoportot, virágcsokorral, az állomá- son. Ott-tartózkodásunk alatt hatan állandóan velünk vol- tak. Elkísérték bennünket minden utunkra. Nagyon szívélyesek, kedvesek voltak hozzánk. A Druzsba — ba- rátság — ifjúsági szállodá- ban laktunk. Állandóan jel- vényeket, képeslapokat cse- rebereltünk, címetek váltot- tunk.

Leningrád csodálatos ter- mészeti tüneménye az ide- genek által oly sokat emle- getett „fehér éjszaka”.

— Mi erről már lekéstünk egy kissé. Hajnali két-három óra között azonban megcsö- dültünk a székesegyház szin- arany tornyát. Valahogy úgy tűnt fel, mintha egy tölcse- ren keresztül fehér fény ömlene rá, s áradna szét az egész építményre.

Csoportvezetői gondok

— Mivel én voltam a cso- port vezetője, senkivel sem

tudtam tartósabb ismeretsé- get kötni, mivel rengeteg te- endőm akadt. Mindenkiel egyformán kellett gondol- nom.

Este Ellával beszélte meg a másnapi programot, amit mindig a reggelinél hirde- tett ki az egész csoportnak. Aki akkor nem figyelt, an- nak egyéni foglalkozásként ismételtette újra.

— Vonattal mentünk meg- nézni a Nyári Palotát. A társaság fele a Finn öböl- ben, szárnyas hajóval akarta megtenni visszafelé az utat. Vonattal, vagy hajóval? Az útiköltségben eléggé jelentős eltérés volt. Végül mi men- tünk vonattal, Ella pedig a szárnyas hajóval maradt.

— A leningrádi Fehér Éj- szakák kávéházban a kerü- leti Komszomol-bizottság nemzetközi ifjúsági találko- zót tartott. Ide mi is hiva- talosak voltunk. A legna- gyobb problémát a nyelvtu- dás hiánya okozta. Így for- dulhattak elő olyan dolgok, hogy egyik útitársunk bő magyarázkodások közepette azt próbálta elhitetni egy szovjet fiatalemberrel, hogy neki tíz gyereke van...

— Moszkvában három nap, öt Leningrádban és vissza- felé még egy Moszkvában. Nagyon hamar, gyorsan el- telt órák és napok. Amit láttunk, szinte mind ismer- tük már képekről. De így, szemtől szembe találkozni a múlttal és a jelennel, az egé- szen más!

Méry Éva

Tarnai László